

تیتراژهای امروز

کنسولگری عربستان سعودی در استانبول
تحت بازرسی قرار گرفت

در جست و جوی جسد خاشقجی

صفحه ۱۵

ویژه‌نامه طنز راه‌راه

پاش لیز خورد چهار تیکه شد!

صفحات ۱۱ و ۶

جلسه شبانه نمایندگان تهران با اعضای
شورای شهر و پیشنهاد تغییر قانون منع
به کارگیری بازنشستگان

تلاش‌های عجیب برای ماندن افشانی!

صفحه ۴

سخنگوی وزارت امور خارجه
اظهاراتش در گفت‌وگو با «وطن امروز»
مبنی بر نداشتن مصونیت دیپلماتیک
اسدالله اسدی در آلمان را اصلاح کرد

یک - هیچ به نفع دیپلمات مظلوم

صفحه ۲

دیدگاه

پیشکاران اروپا در بهارستان!

محمد سعادت

«علی نجفی خوشرودی» سخنگوی کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس، اخیراً در سخنانی اعلام کرده: «کمیسیون امنیت ملی، درخواست اخیر برخی کشورهای اروپایی برای بازگشایی دفتر اتحادیه اروپایی در تهران را به مراجع ذی‌ربط بویژه وزارت امور خارجه منتقل کرده و موضوع را پیگیری می‌کند. اخیراً کمیسیون امنیت ملی نشتی با سفرای کشورهای اروپایی در تهران داشت که برخی از آنها بویژه سفیر اتریش به عنوان رئیس دوره‌ای اتحادیه اروپایی خواستار بازگشایی دفتر این اتحادیه در تهران شدند، البته موضوع جدیدی نیست. در کشور هنوز جمع‌بندی برای این درخواست شکل نگرفته است.»

وی در ادامه این سخنان، نتوانسته «ذوق‌زدگی» خود را از پیگیری درخواست اروپاییان پنهان کند و این چنین افاضات (!) خود را تکمیل کرده: «اتحادیه اروپایی به عنوان نهاد بین‌المللی چندجانبه درخواست گشایش دفتر در ایران را داده که شخصاً فکر می‌کنم به تقویت روابط ایران و اروپا کمک می‌کند.»

این اظهارات در حالی است که همان روز تصویب لایحه CFT در صحن علنی مجلس نیز، اتحادیه اروپایی بازگشایی دفتر خود در تهران را مطرح کرد تا از این طریق، گام دیگری در راستای «استقرار سیاسی» در پایتخت کشورمان بردارد.

۱- ضرب‌المثل «کاسه داغ‌تر از آش شدن» را بارها شنیده‌ایم! همچنین شنیده‌ایم این ضرب‌المثل در قبال کسانی به کار می‌رود که در زمینه یک درخواست، تقاضا و... گوی سبقت را از صاحبان اصلی آن روده و سینه خود را در برابر دیگران سپری می‌کنند. چنین قاعده‌ای در خصوص آقای نجفی و همفکران ایشان نیز صدق می‌کند. در حالی که مقامات اروپایی خود نیز به دلیل سوسابقه در حمایت از افراد مسأله‌دار، فتنه‌گر و ضدانقلاب بویژه مداخلات ظاهراً حقوق بشری- و باطناً سیاسی- در امور کشورمان، جرات طرح مستعمر این موضوع (بازگشایی دفتر خود در تهران) را نداشته و آن را در خلال برخی موضع‌گیری‌های خود به صورت کلی مطرح می‌کنند، ذوق‌زدگی عده‌ای در داخل نته‌ها جای سؤال، بلکه جای خجالت دارد!

ادامه در صفحه ۱۲

قتل فجیع جمال خاشقجی در کنسولگری عربستان در استانبول
ضرورت پیگیری موضوع دست داشتن سعودی در مرگ مشکوک غضنفر رکن آبادی تر کرده است

از رکن آبادی تا خاشقجی

گفت‌وگوی «وطن امروز» با دکتر مرتضی رکن آبادی
برادر دیپلمات شهید غضنفر رکن آبادی

صفحه ۵

رفتارشناسی جریان شفافیت‌گریز مجلس در روز تصویب CFT

تصویب غیر شفاف «شفافیت مالی برای دشمن»

الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون مبارزه با تأمین مالی تروریسم (CFT) شدند. **مخالفت با «شفافیت آرا» در روز تصویب «شفافیت مالی»!**

روز تصویب‌گیری فرا رسید. پس از شروع به کار صحن مجلس و در ابتدای جلسه، پیشنهاد «شفاف شدن و علنی بودن آرای نمایندگان به لایحه CFT» به رأی گذاشته شد که نمایندگان در نهایت با ۱۱۱ رأی موافق، ۱۱۷ رأی مخالف و ۱۷ رأی ممتنع از مجموع ۲۴۴ نماینده حاضر در جلسه با رأی گیری به صورت علنی برای بررسی CFT مخالفت کردند. این البته نخستین‌بار نبود که نمایندگان مجلس با شفافیت آرای خود مخالفت و علاقه خود را به پنهان ماندن آرای‌شان ابراز می‌کنند. پیش از این نیز یک فوریت طرح «شفافیت آرای نمایندگان» با وجود بیش از ۱۶۰ امضا، با ۵۹ رأی موافق از مجموع ۱۹۴ نماینده حاضر در جلسه چهارشنبه ۱۴ شهریورماه به تأیید نمایندگان نرسید. همچنین در همان روز، نمایندگان با شفاف شدن آرای خود به طرح «شفافیت آرا» هم مخالفت کردند.

موافقان CFT همان مخالفان «شفافیت آرا» هستند

نکته بسیار جالب در رأی گیری برای تصویب CFT در مجلس، دفاع موافقان از پیوستن ایران به این کنوانسیون با کلیدواژه «شفافیت» بود. این در حالی بود که بررسی شواهد روز رأی گیری نشان می‌دهد اکثریت مخالفان رأی گیری علنی و به طور کل مخالفان شفافیت آرا همان موافقان پیوستن به CFT بودند. از جمله مهم‌ترین شواهد موجود در «مخالفت موافقان CFT با رأی گیری علنی»، بررسی نام ۴۰ نماینده امضاکننده طرح شفافیت آرای نمایندگان به لایحه CFT است. مرور نامه‌های این نمایندگان نشان می‌دهد هیچ یک از موافقان شاخص CFT جزو پیشنهاددهندگان رأی گیری علنی نبوده‌اند.

از دیگر شواهد «مخالفت موافقان CFT با رأی گیری علنی»، مصاحبه‌های برخی از مخالفان هستند اما در FATF با آگاهی آمریکا از داری‌های نظام اسلامی مخالفتی ندارند». در روز بررسی این لایحه و پیش از آغاز جلسه علنی، احمد امیرآبادی، عضو هیات‌رئیس مجلس پیش از آغاز جلسه صحن گفت: «۳۰ نفر از نمایندگان در نامه‌ای به هیات‌رئیس خواستار رأی گیری علنی برای لایحه

به چه طرح یا لویحی رأی داده‌اند». ذوالنوری با بیان اینکه برخی نمایندگان برای فرار از پاسخگویی حاضر به شفافیت آرا نیستند، خاطر نشان کرد: «همانند باید پاسخگویی عملکرد و رأی خود در مجلس باشند، از این رو ما می‌خواهیم رأی‌مان را به بازدید مردم بگذاریم تا مشخص باشد ما چه رأی داده‌ایم. هیات رئیسه در گام اولیه اعلام کرده انتشار رأی نمایندگان در صورتی که رأی گیری آرای مخالفان نیز ناشی از ترسی بود که اینها ایجاد کردند.»

محمود صادقی البته تنها کسی نبود که به‌رغم موافقت با CFT به بهانه «شفافیت مالی»، با شفافیت رأی خود برای مردم مخالفت کرد. پیش از این بویژه در جریان طرح «شفافیت رأی نمایندگان»، افراد شاخص دیگری از این جریان به وضوح مخالفت خود را با شفافیت و آشکار شدن آرای خود برای مردم اعلام کردند. علی مطهری در مخالفت با طرح شفافیت آرای نمایندگان گفت: «جامعه امروز ما هنوز رشد لازم را در این زمینه پیدا نکرده است. اگر آرای نمایندگان به طرح‌ها و لویح اعلام عمومی شود، نماینده در حوزه انتخابیه خود مورد آزار و اذیت استصوابی، ممکن است حق نمایندگان در دور بعدی انتخابات ضایع شود». همچنین مسعود پزشکیان، دیگر عضو ارشد فراکسیون امید و نایب‌رئیس مجلس در مصاحبه‌ای، مخالفت خود را با طرح شفافیت آرا اعلام کرده بود.

با کنار هم قرار دادن تمام این شواهد مشخص می‌شود موافقان تصویب CFT که اکثریت فراکسیون امید و طیف نزدیک به لاریجانی هستند، در روزی که به بهانه «شفافیت» لایحه CFT را تصویب کردند، با شفافیت آرای خود به این طرح و اطلاع ملت از آرای خود مخالفت کردند. این تناقض در موضع‌گیری نسبت به شفافیت، مسأله‌ای است که این جریان هنوز پاسخی به آن نداده است اما واکنش‌ها به مخالفت این نمایندگان با آشکار شدن رأی به CFT به همین جا ختم نشد.

مخالفان CFT به دنبال شفاف‌سازی آرا و مسؤولیت‌پذیری کردن نمایندگان

حجت‌الاسلام مجتبی ذوالنوری از مخالفان جدی CFT و طراح آخرین طرح شفافیت عملکرد نمایندگان در گفت‌وگو با فارس، با اشاره به نامه ۱۳۵ نماینده به علی لاریجانی رئیس مجلس گفت: «در این نامه از رئیس مجلس خواست‌ایم رأی ما درباره لایحه کنوانسیون بین‌المللی مقابله با تأمین مالی تروریسم برای درج به رسانه‌ها ارائه شود. مردم نامحرم نیستند به همین دلیل باید رأی نمایندگان ملت برای مردم شفاف باشد و همه بداند نمایندگان

یادداشت امروز

نعل‌های وارونه!

محمدعلی اشرفی

کودکی را تصور کنید که پدرش به او گفته است «گر شایگرد اول کلاس شوی، برایت دوچرخه خواهیم خرید». پس از چند سال و به دلیل اشتباهات فاحش آقای پدر در زمینه اقتصادی، او قادر به خرید دوچرخه نمی‌شود که هیچ، پس از انتظار فراوان، بخشی از اسباب‌بازی‌های قبلی کودک را نیز روز روشن به بازار برده، می‌فروشد!

نسبت افکار عمومی با دولت حسن روحانی و وعده‌های پرشمار آن در ۵ سال گذشته، هم‌اکنون در چنین وضعیتی است. ویدئویی که اخیراً از دوربین مداربسته جلسه اعضای اتاق بازرگانی تهران با وزیر صنعت به صورت گسترده در شبکه‌های اجتماعی دست به دست می‌شود، نمودار روشن همین واقعیت است. طبعاً یک پدر وظیفه‌شناس در چنین وضعیتی نه‌تنها از شرم سرش همواره در محیط خانه و خانواده پایین است، که با خود خلوت کرده، اشتباهات خود را یک به یک برشمرده، در پی اصلاح برمی‌آید.

مدل برخورد حسن روحانی با وضعیت فعلی اقتصاد اما تومنی صد هزار با این پندار تفاوت دارد. آقای روحانی که دیروز می‌گفت «در باغ برجام باز شده، یک عده کودک به در باغ آمده‌اند می‌گویند سیب و گلابی کجاست؟» و تأکید می‌کرد برای نمرده‌ی برجام باید صبر کرد، اکنون در چرایی مشکلات اقتصادی فعلی و راه‌حل برون‌رفت از آن کأنسه به ما می‌گوید: «ببینید بچه‌های خوب! یادتان هست وقتی آن وعده‌های قشنگ را به شما می‌دادم، چقدر خوشحال بودید و همه چیز خوب بود؟!»

شاید بپرسید خوب بعد؟ واقعیت این است که تا ۱۴۰۰، بعدی وجود ندارد! اصلاً بعدش را بگذارید در متن سخنان آقای رئیس‌جمهور در جریان حضور اخیر خود در دانشگاه تهران بخوانیم. پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست‌جمهوری نوشته است: «روحانی با تأکید بر اهمیت نقش امید در موفقیت و توسعه روزافزون کشور اظهار داشت: علت موفقیت‌های‌مان در دولت یازدهم، کجا بود؟ از امید به آینده شروع شد و دیدگاه مردم نسبت به آینده بود که جامعه ما را در مسیر جدیدی قرار داد.»

در ادامه آمده است: «رئیس‌جمهور افزود: در سال ۹۲ انتخاب شده بودم و ۲ ماه بعد بنا بود دولت تشکیلی دهیم؛ به محض انتخاب قیمت دلار کاهش یافت، بازار آرام شد و امیدها افزایش یافت. در آن دوره ما هنوز کاری نکرده بودیم و دولت فعالیت خود را آغاز نکرده بود اما مردم به آینده بهتر، به تعامل بیشتر با جهان، آرامش بیشتر و فضای امن‌تر و نه امنیتی‌تر، امیدوار شده بودند.» اگر نگویید غلط معنا کرده‌ای! روحانی می‌گوید دلیل اساسی آنکه ما در دولت یازدهم موفق بوده‌ایم، کار کردن نبود، بلکه امید بود!

همان امیدی که با وعده‌های مکرر ما مبنی بر چرخش همزمان چرخ سانس‌تیرفیوز و چرخ زندگی مردم در فضای جامعه ایجاد شد. سوال نخست اینکه دولت یازدهم واقعاً موفق بود و از کی تحمیل کرد بر اقتصاد و تعطیلی چندین هزار کارگاه تولیدی را موفقیت می‌نامند که ما خبر نداریم؟

دوم اینکه اگر چنین باشد، من نه‌تنها از طرف «حمیدرضا موتقی» از اتحادیه تولیدکنندگان، بازرگانان- به ضم «ز»- و صنایع تولید و بسته‌بندی چای کشور، که از طرف تمام ملت ایران از آقای روحانی عذرخواهی می‌کنم که دیگر مثل سابق به وعده‌های رنگارنگ ایشان اعتماد نمی‌کنیم تا همین‌جوری بدون کار کردن، اقتصاد روز به روز بهتر شود! شاید فکر کنید من قضیه را شوخی گرفته‌ام ولی باید بگویم اگر چنین فکر کنید، بدجور سر کار رفته‌اید، چرا که طبق اعلام پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست‌جمهوری، آقای روحانی در همان جلسه دانشگاه تهران در مقایسه عملکرد دولت یازدهم و دوازدهم این شمیسه را برطرف کرده است: «رئیس‌جمهور با اشاره به اینکه برخی مطرح می‌کنند که این مشکلات به مدیریت مربوط می‌شود یا به تحریم، ادامه داد: مگر همه اینهایی که امروز مدیر هستند، در دولت یازدهم مدیر نبودند. شهادت می‌دهم راه دولت دوازدهم همان راه دولت یازدهم است. چرا در دولت یازدهم مشکل نداشتیم و در دولت دوازدهم مشکل پیدا کردیم؟»

روحانی ادامه می‌دهد: «شما می‌گویید مدیریت عوض شده است. به نظر من مدیرهایی که عوض کردیم اگر از مدیر قبلی قوی‌تر نبوده‌اند مثل مدیر قبلی بوده‌اند. این را نمی‌پذیرم.»

ادامه در صفحه ۱۲